

Hjælp i Øjeblikket, men en Hjælp, som kun gør det værre bag efter. Lad os tænke paa Forholdene her i København. Hver eneste Gang der sættes store Millionforetagender i Gang, strømmer der Arbejdskraft ind til Byen for at faa Del i den Fortjeneste, som der her er Udsigt til, og saa længe Arbejdet staar paa, saa længe der ofres dygtig mange Penge, kan Arbejdsløshedsnøden maaske blive mindre, men i det Øjeblik, det vedkommende Arbejde er fuldført og standser, er Forholdet maaske netop blevet værre, idet der saa staar en hel Mængde ledige Arbejdere, som ere rejste ind for at faa Del i det Arbejdsudbytte, der har været Udsigt til, og som nu sidde fast her inde og ikke kunne slippe ud og derfor komme til at trykke Arbejdsmarkedet. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det kan være en øjeblikkelig Fordel, men det er en Fordel af ret tvivlsom Natur, naar man tager Sigte paa hele det store Arbejdsløshedsspørgsmaals Løsning. Det lader sig ikke løse, ikke en Gang delvis, gennem Iværksættelser af Statsforetagender, det lader sig efter min Tanke kun løse ved, at der indenfor Fagene selv gør sig en alvorlig Villie gældende til at bidrage til Løsningen af dette Spørgsmaal. Det har glædet mig meget at lægge Mærke til, at den Offerberedvillighed, som Fagene selv have vist, er overordentlig stor, men dette begrunder ogsaa i ganske særlig Grad, at Offentlighedens Opmærksomhed henledes paa dette Spørgsmaal, og aabner Udsigt til, at det kan blive muligt at naa en Løsning. Men man maa dog tilgive os, der ere interesserede i at faa Sagen løst, og løst saa godt som muligt, at vi i Sagens Interesse ville have Sagen belyst fra alle Sider for at faa en lille Smule Oversigt over dens Rækkevidde og Konsekvenser, inden man gaar til at realisere den.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Poul Rasmusen*): Hver Gang jeg hører det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), faar jeg mere og mere Indtryk af, at det ærede Medlem ikke er i Besiddelse af meget stærke Argumenter for, at denne Sag bør standses af den Kommission, der sidder. Vi, der minde denne Kommissions Oprindelse, huske

alle, hvorledes det gik til, at den Kommission, som oprindelig ikke skulde beskæftige sig med Arbejdsløshedsspørgsmaalet, efterhaanden fik dette paatvunget eller rettere fik Tilladelse til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, fordi der ikke her paa Rigsdagen forelaa noget Forslag, som man mente kunde danne Grundlaget for en Forhandling. Naar nu denne Sag stadig standses af Hensyn til Kommissionen, tror jeg, at det ærede Medlem paatager sig et meget stort Ansvar ved at lade denne Kommission, som altsaa er nedsat med et helt andet Formaal for Øje, faa en stadig stigende Uppopularitet, fordi Regeringspartiet benytter den til at standse de sociale Reformforslag af denne Art. Det har aldrig været Tingets Mening.

Og naar det ærede Medlem mente, at Tallet 120,000 var aldeles vilkaarligt valgt, tilskynder det mig til at sige til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), at der kan det ærede Medlem se, hvor lidt det nytter, at Tallene staa i Rigsdagstidenden. Tallet 120,000 er ikke fuldstændig vilkaarligt valgt. Selvfølgelig er det vanskeligt at faa et Tal, som er absolut rigtigt. Men hvis det ærede Medlem vil se efter Sp. 4200 i Rigsdagstidenden for 1902—03, vil han se, at Tallet aldeles ikke er vilkaarligt valgt.

Naar det ærede Medlem saa siger: Ja, her begynde vi paa noget, men vi vide ikke, hvor vi ende, og vi vide ikke, hvorledes Udgifterne kunne svulme op, de kunne muligvis ende med et saa stort Beløb, som ingen af os har tænkt os at ville være med til, — saa ser det ærede Medlem ogsaa fejl her. Der er en bestemt Grænse, over hvilken man ikke kan komme. Man kan maaske endog sætte den ret lavt og med nogenlunde Sikkerhed sige, at man i en overskuelig Fremtid aldrig vil kunne naa op over et Statstilskud af 4—500,000 Kr., og i Begyndelsen vil det selvfølgelig blive betydelig mindre. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvorledes jeg er kommet til dette Tal. Indenfor en overskuelig Fremtid er der ingen Sandsynlighed for, at Arbejdsløshedskasserne ville kunne faa over 100,000 Medlemmer. Nu sige vi, at disse Medlemmer i det højeste hver gennemsnitlig kan yde et aarligt Bidrag af 10 Kr.; Staten skal saa tilskyde omtrent det halve. Staten